

BALAUSTYJUM (1) *sb n*

N pl balaustyja.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Kwiat drzewa granatu (granatowych jabłek); Punica Granatum L. Rost [balaustium Łac śr]:
Kwiaty tego [granatu] to iest balanstia [!] fą cierpniączego flożenia/ zimneg^o przyrodzenia *FalZioł*
III 20d.

KN